

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2459/2558

บริษัทสินสหกิจพัฒนา จำกัดอุทธรณ์ผู้ร้อง ขอนายพิเศษ โคมกระจำง กับพวกเจ้าหนี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/46, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 ตี, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/44, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/32, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแล้วต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่งตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งมาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตี และในกรณีที่มีมติยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้จะให้ความยินยอม และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย อันเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบด้วยแผน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจโดยใช้อำนาจตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมถึงการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้เสี่ยงข้างน้อยด้วย และเพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการเกิดประโยชน์สูงสุดแก่บรรดาเจ้าหนี้ทุกรายอย่างเป็นธรรม ศาลจึงมีอำนาจในการตรวจสอบถึงเนื้อหาของแผน ตลอดจนความสุจริตในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการด้วย เมื่อลูกหนี้ผู้ทำแผนทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่า

คำพิพากษา

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งถึงที่สุดให้ยกคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ลูกหนี้จึงไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในอันที่จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้กลับจัดทำแผนโดยกำหนดให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายดังกล่าวเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 อันเป็นการขัดแย้งกับคำสั่งซึ่งถึงที่สุดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ส่งผลให้ลูกหนี้มีภาระผูกพันตามแผนที่จะต้องชำระหนี้เพิ่มขึ้นเป็นเงินเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 ซึ่งเป็นกรรมการของลูกหนี้และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้ที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับลูกหนี้อย่างใกล้ชิด เป็นการขัดต่อ พ.ร.บ.ล้มละลาย ฯ มาตรา 90/32 โดยขัดแจ้ง ทั้งมิใช่การจัดทำแผนที่รับรองสิทธิของเจ้าหนี้ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/60 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/61 (1) พฤติการณ์ในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ส่อไปในทางไม่สุจริต เมื่อลูกหนี้จัดทำและเสนอแผนโดยไม่สุจริต แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายคดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และตั้งลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2551 ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนและแผนที่มีการแก้ไข

ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/46 (2) และมาตรา 90/48 ขอให้ศาลนัดพิจารณาแผนซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ส่งแจ้งความเรื่องวันนัดพิจารณาแผนให้ผู้ทำแผน ลูกหนี้ และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันตามมาตรา 90/56 แล้ว เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ยื่นข้อคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการ ขอให้ให้มีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผนและให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (ที่ถูก ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำชี้แจงว่า ตามแผนฟื้นฟูกิจการแบ่งเจ้าหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ เจ้าหนี้มีประกันที่มีจำนวนหนี้ที่มีประกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ได้ แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้ในอัตราร้อยละ 88.96 ชำระโดยวิธีการโอนทรัพย์สินและชำระด้วยเงินสด กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหนี้ไม่มีประกัน แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้ด้วยเงินสดในอัตราร้อยละ 13 และกลุ่มที่ 3 คือ เจ้าหนี้เงินกู้กรรมการบริษัทลูกหนี้ ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 ทุกรายแล้ว ลูกหนี้จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 อีก แผนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดอัตรา วิธีการ และระยะเวลาในการชำระหนี้แตกต่างกัน ตามกลุ่มของเจ้าหนี้ ขอบด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/42 ตรี และมาตรา 90/42 ทวิ (3) แล้ว แต่แผนฟื้นฟูกิจการไม่มีรายละเอียด วิธีการ ชื่อผู้ประเมินราคา และเวลา เกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สินของลูกหนี้ และเมื่อเปรียบเทียบอัตราการได้รับชำระหนี้ ในกรณีที่มีการฟื้นฟูกิจการกับกรณีลูกหนี้ล้มละลาย ผู้ทำแผนได้นำสินทรัพย์ คือ ที่ดินซึ่งมีมูลค่าตามราคาที่ตีโอนชำระหนี้ตามแผนรวมเป็นเงิน 197,701,270.13 บาท ซึ่งเมื่อนำมาแบ่งชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ในกรณีล้มละลาย จะทำให้เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่ได้รับชำระหนี้ ผู้ทำแผนยื่นคำชี้แจงว่า ขอให้ให้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางพิพากษาว่า แผนมีรายการครบถ้วนตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนได้ตาม มาตรา 90/58 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (3) จึงมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 อุทธรณ์ โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ลูกหนี้มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจรับสร้างบ้านจัดสรรและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเริ่มดำเนินกิจการมาตั้งแต่เมื่อปี 2535 ลูกหนี้มีนายชัยยุทธ นายจิรเกียรติ และนายไพบูลย์ เป็นกรรมการ โดยกรรมการสองคนลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตราสำคัญของลูกหนี้แล้วมีผลผูกพันลูกหนี้ได้ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2551 ลูกหนี้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2551 ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และตั้งลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน แผนฟื้นฟูกิจการได้จัดเจ้าหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ เจ้าหนี้มีประกันที่มีจำนวนหนี้ที่มีประกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ได้ซึ่งได้แก่ ธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายที่ 2 มีจำนวนหนี้ต้นเงิน 223,609,291.61 บาท ดอกเบี้ย 498,941,940.38 บาท รวม 722,551,231.99 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 เป็นเงิน 197,701,270.23 บาท ชำระโดยการโอนทรัพย์สินจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างรวม 90 แปลง ในโครงการบ้านศรีบุญญา ปิ่นเกล้า ตั้งอยู่ที่ถนนตลิ่งชัน-สุพรรณบุรี ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่ดินโฉนดเลขที่ 28674 ตำบลเสาธงหิน (บางกระบือ) อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ในราคา 197,361,270.23 บาท และ 340,000

บาท ตามลำดับ และทรัพย์สินที่ปลอดภาระจำนองอีก 3 แปลง รวมทั้งสิ้น 94 แปลง ตรีใช้หนี้ตามราคาทรัพย์สินที่ระบุในแผน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายอสังหาริมทรัพย์และสัญญารับจ้างก่อสร้างบ้าน ซึ่งได้แก่ เจ้าหนี้รายที่ 1 นายนิพนธ์ เจ้าหนี้รายที่ 3 นายจักรรินทร์ เจ้าหนี้รายที่ 4 และนางวรรณดี เจ้าหนี้รายที่ 5 มีจำนวนหนี้ต้นเงิน 8,021,363 บาท ดอกเบี้ย 3,703,022.48 บาท รวม 11,724,385.48 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้ด้วยเงินสดรวม 802,136.30 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 13 ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และกลุ่มที่ 3 คือ เจ้าหนี้เงินกู้กรรมการบริษัทลูกหนี้ ซึ่งได้แก่ กรรมการลูกหนี้ (นายชัยยุทธ นายจิรเกียรติ และนายไพบุลย์) นายวิเชียร ร้อยตำรวจตรีเกรียงชัย นายสมศักดิ์ และนายปรีดา เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 มีจำนวนหนี้รวม 197,360,000 บาท แผนกำหนดให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มนี้เต็มจำนวนรวม 197,360,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 100 ชำระโดยวิธีการแปลงหนี้เป็นทุนตามวิธีการและขั้นตอนในการปรับโครงสร้างทุนที่ระบุไว้ในแผน เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/44 คงมีเฉพาะเจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 จำนวน 1 ราย และเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 รวม 4 ราย มาประชุม รวมทั้งสิ้น 5 ราย เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ซึ่งเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 ลงมติไม่ยอมรับแผน ส่วนเจ้าหนี้อื่นนอกจากนี้อีก 3 รายลงมตินยอมรับแผน จึงเป็นกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนและแผนที่มีการแก้ไข ตามมาตรา 90/46 (2) และมาตรา 90/48 ส่วนเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 ไม่มาร่วมประชุม ตามสำเนารายงานการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฉบับลงวันที่ 8 เมษายน 2552 สารบาญอันฉบับ 35/5 ในสำนวน ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 มีว่าแผนฟื้นฟูกิจการได้จัดทำและเสนอโดยสุจริตหรือไม่ เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 อุทธรณ์ในทำนองเดียวกันว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ทำแผนเองจัดทำแผนโดยไม่สุจริต เนื่องจากลูกหนี้ทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีคำสั่งอันถึงที่สุดให้ยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้ยังจัดทำแผนโดยให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 แผนฟื้นฟูกิจการจึงมีชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า อุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ในข้อนี้ เป็นเรื่องเดียวกับที่เจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 เคยยื่นข้อคัดค้านไว้ตั้งแต่ในชั้นพิจารณาเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ แต่ศาลล้มละลายกลางมิได้วินิจฉัยปัญหาข้อนี้ไว้ ทั้งที่เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดี ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยอีก เห็นว่า การที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติพิเศษยอมรับแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และในกรณีที่มตินอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้จะให้ความยินยอม และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย อันเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบด้วยแผน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจโดยใช้อำนาจตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย นอกจากนี้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมี

วัตถุประสงค์สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้
เสี่ยงชำน้อย และเพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บรรดาเจ้าหนี้ของลูกหนี้
ทุกรายอย่างเป็นธรรม ศาลจึงมีอำนาจในการตรวจสอบถึงเนื้อหาของแผน ตลอดจนความสุจริตใน
การจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการด้วย ดังนั้น การที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน
ก็ต่อเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีลักษณะครบถ้วนตามมาตรา 90/58 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (3)
จึงเป็นเพียงมาตรฐานขั้นต่ำที่ศาลใช้ดุลพินิจที่จะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเท่านั้น คดีนี้เมื่อ
ลูกหนี้ผู้ทำแผนทราบอยู่ก่อนจัดทำแผนแล้วว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งถึงที่สุดให้ยกคำ
ขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ดังนั้น ลูกหนี้จึงไม่จำต้องรับผิดชอบ
ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 อีก และไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในอันที่จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้
ให้เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 แต่ลูกหนี้กลับจัดทำแผนโดยกำหนดให้เจ้าหนี้ทั้งเจ็ดรายดังกล่าวเป็น
เจ้าหนี้กลุ่มที่ 3 มีสิทธิได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนในอัตราร้อยละ 100 เป็นเงินจำนวนมากถึง
197,360,000 บาท ทั้งๆ ที่เจ้าหนี้รายที่ 6 ถึงที่ 12 ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ 3 นี้ เป็นกรรมการของลูกหนี้
และเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้ จากพฤติการณ์ของลูกหนี้ซึ่ง
เป็นผู้ทำแผนเอง แต่จัดทำแผนขัดแย้งกับคำสั่งอันถึงที่สุดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งส่งผล
ทำให้ลูกหนี้มีภาระผูกพันตามแผนที่จะต้องชำระหนี้เพิ่มขึ้นเป็นเงิน 197,360,000 บาท ทั้งที่ลูกหนี้
ไม่มีความรับผิดชอบที่จะชำระเงินจำนวนดังกล่าวตามกฎหมายแล้ว เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้
รายที่ 6 ถึงรายที่ 12 ซึ่งเป็นกรรมการของลูกหนี้และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรรมการของลูกหนี้
ที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับลูกหนี้อย่างใกล้ชิด อันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย
พ.ศ.2483 มาตรา 90/32 โดยชัดแจ้ง ทั้งมิใช่การจัดทำแผนที่รับรองสิทธิของเจ้าหนี้ที่ไม่ได้
ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามมาตรา
90/60 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/61 (1) พฤติการณ์ในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ส่อไป
ในทางไม่สุจริต จากเหตุผลดังที่วินิจฉัยในข้างต้นแล้ว เมื่อลูกหนี้จัดทำและเสนอแผนโดยไม่สุจริต
แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน
ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของเจ้าหนี้รายที่ 1 และที่ 5 ฟังชั้น
ส่วนอุทธรณ์ข้ออื่นไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษากลับว่า มีคำสั่ง
ไม่เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/58 วรรคสาม ประกอบมาตรา 90/48 วรรคสี่
ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชัยยุทธ ศรีจำนงค์ · ทศนีย์ จันสัจญัย ธรรมเกณท์ · ปิยกุล บุญเพิ่ม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/2459/2558>